

[Ministeren for skatter og afgifter]

jeg, at skattelempelsen ved erhvervelsen fortsat må være betinget af længere tids båndlæggelse, og at de 5 år er en passende periode.

Jeg mener, at de samme betragtninger gør sig gældende for så vidt angår udbyttedistributionsordninger.

Det tredje punkt i det konservative forslag omfatter dels sikring af, at udstedelse af medarbejderaktier ikke forhindrer sambeskatningen mellem moderselskab og datterselskab, dels sikring mod, at et datterselskab, der bortset fra medarbejderaktier kun ejes af danske aktieselskaber, ikke pålægges lovmæssig udbytteregulering. En ordning, hvorefter der skulle ske sambeskatning af moderselskab og datterselskab, selv om der er udstedt medarbejderaktier i datterselskabet, forudsætter en ændring af § 31 i selskabsskatte-loven. Efter denne bestemmelse er det en betingelse for at opnå sambeskatning mellem aktieselskaber, at moderselskabet ejer hele datterselskabets aktiekapital. Denne betingelse er motiveret af, at baggrunden for overhovedet at tillade sambeskatning af selskaber er, at der er tale om en økonomisk enhed.

En eventuel ordning med sambeskatning, hvor datterselskabet har udstedt medarbejderaktier, kunne tænkes begrænset til den bindingsperiode, der gælder for medarbejderaktieordningen. I så fald ville moderselskabet imidlertid stå i en tvangssituation over for de pågældende medarbejdere ved bindingsperiodens udløb; man ville stå over for valget mellem at købe aktierne eller ophæve sambeskatningen. Stiller man ikke dette krav, kan man forestille sig en situation, hvor medarbejderaktierne efterhånden spredes på mange hænder, og hvor aktiemajoriteten eventuelt forsvinder fra moderselskabet. En ordning, hvorved man tillod sambeskatning, så længe de pågældende medarbejdere selv beholdt aktierne, ville være overordentlig vanskelig at kontrollere.

Det vil således ses, at der foreligger problemer i forbindelse med den foreslåede ordning, og jeg kan derfor ikke gå ind for forslaget.

Med hensyn til udbytteregulering skal jeg påpege, at de senere års udbyttereguleringslove har været en del af en samlet politik med det formål at fastlægge rammer for indkomstdannelsen for alle befolkningsgrupper. Indehavere af medarbejderaktier har i denne

henseende ikke indtaget nogen særstilling i forhold til andre aktionærer eller i forhold til andre borgere. Den nugældende udbyttebegrænsningslov vil for langt de fleste virksomheder have udtømt sine virkninger med udgangen af den måned, vi er inde i, og der er ikke planer om at forlænge loven. Derfor er den nævnte ændring ikke aktuel.

Ervin Jensen (S):

Da jeg første gang læste det konservative folkepartis forslag til folketingsbeslutning om forbedring af mulighederne for at etablere frivillige medarbejderaktieordninger, kom jeg automatisk til at tænke på Jesper Jensens digt om folkeaktionærerne. I digtet beskriver han, hvorledes lønmodtagerne »modnes« af at have en aktie i B & W. Man bliver ligefrem mere solidarisk, når man har en aktie i sin virksomhed, fortæller Jesper Jensen ganske satirisk. Det er også denne folkeaktiefilosofi, som er baggrunden for forslaget fra det konservative folkeparti, som nu ønsker en regulering af de gældende skattemæssige regler for behandlingen af medarbejderaktier.

Vi finder i socialdemokratiet intet grundlag for at ændre de nuværende regler. For det første mener vi ikke, at det er på den foreslåede måde, vi skal løse spørgsmålet om medarbejdernes medejendomsret og medbestemmelse. Efter vor opfattelse må det løses generelt for hele erhvervslivet, således at alle medarbejdergrupper på obligatorisk og solidarisk måde deltager i denne demokratiseringsproces. Derfor ønsker vi fortsat at arbejde frem imod gennemførelse af en overskudsdeling, som giver medarbejderne en andel i overskuddet i virksomhederne og dermed også medindflydelse.

For det andet viser de eksisterende medarbejderaktieordninger, at det specielt er funktionærgruppen, som benytter den, medens arbejderne ikke har udnyttet ordningen i særlig mange tilfælde. Der er således ikke nogen god balance i det nuværende system.

Man kan vel også konstatere, at en af de væsentligste årsager til, at flere virksomheder har etableret medarbejderaktieordninger, er, at man herved mener, at man kan forsinke gennemførelsen af egentlig overskudsdeling. Det skal man nu ikke regne med. Det er fortsat både fagbevægelsens og vores holdning, at vi, når de politiske muligheder er til stede, vil gennemføre den nødvendige lovgivning